

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/X, Y/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-713/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 11 ust. 3 lit. a) i e) – Osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim i wykonująca pracę najemną w innym państwie członkowskim – Umow(-y) o pracę zawarta (-e) z jedną agencją pracy tymczasowej – Praca tymczasowa – Przerwy – Określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie w przerwach między okresami świadczenia pracy tymczasowej – Ustanie stosunku pracy]

(2022/C 463/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące środek odwoławczy: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Druga strona postępowania: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sentencja

Artykuł 11 ust. 3 lit. a) i e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

należy interpretować w ten sposób, że:

osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim i świadcząca za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim pracę tymczasową na terytorium tego innego państwa członkowskiego podlega w trakcie przerw między okresami świadczenia pracy tymczasowej ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli na podstawie umowy o pracę tymczasową stosunek pracy ustaje w trakcie owych przerw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z dnia 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bułgaria) – MC/Direktor na Direksia „Obzhavane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-1/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Środki mające na celu zapewnienie prawidłowego poboru VAT – Artykuł 325 ust. 1 TFUE – Obowiązek zwalczania nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii Europejskiej – Zobowiązania z tytułu VAT podlegającej opodatkowaniu osoby prawnej – Przepisy krajowe przewidujące odpowiedzialność solidarną zarządzającego osobą prawną niebędącego podatnikiem – Czynności rozporządzające dokonane w złej wierze przez zarządzającego – Zubożenie majątku osoby prawnej powodujące niewypłacalność – Brak zapłaty kwot VAT należnych od osoby prawnej w przewidzianych terminach – Odsetki za zwłokę – Proporcjonalność]

(2022/C 463/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MC

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalsvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

1) Artykuł 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i zasadę proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym mechanizm odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania z tytułu podatku od wartości dodanej (VAT) osoby prawnej w następujących okolicznościach:

- osoba solidarnie odpowiedzialna jest zarządcą osoby prawnej lub członkiem jej organu zarządzającego;
- osoba solidarnie odpowiedzialna dokonała w złej wierze płatności z majątku osoby prawnej, które to płatności można zakwalifikować jako ukrytą wypłatę zysków lub dywidend, lub zbyła ten majątek nieodpłatnie lub po cenie znacznie niższej od ceny rynkowej;
- działania w złej wierze spowodowały, że osoba prawna nie może zapłacić całości lub części VAT, do zapłaty którego jest zobowiązana;
- odpowiedzialność solidarna jest ograniczona do kwoty zubożenia majątku poniesionego przez osobę prawną w wyniku działań w złej wierze; oraz
- owa odpowiedzialność solidarna ma charakter wyłącznie subsydiarny i powstaje, jeżeli odzyskanie kwot VAT należnych od osoby prawnej okazuje się niemożliwe.

2) Artykuł 273 dyrektywy 2006/112 i zasadę proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym mechanizm odpowiedzialności solidarnej taki jak opisany w punkcie 1 sentencji niniejszego wyroku, który obejmuje odsetki za zwłokę należne od osoby prawnej z uwagi na niezapłacenie podatku od wartości dodanej w wiążących terminach ustanowionych w przepisach tej dyrektywy w wyniku działań w złej wierze podjętych przez osobę wskazaną jako solidarnie odpowiedzialna.

(¹) Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k./Bank Handlowy w Warszawie S.A.

(Sprawa C-64/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Transakcja zawarta z osobą trzecią, którą przedstawiciel handlowy pozyskał już wcześniej jako klienta – Wynagrodzenie – Bezwzględnie wiążący lub dyspozytywny charakter prawa przedstawiciela do prowizji]

(2022/C 463/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy